

ПРЕДСТАВНИК
УПОВНОВАЖЕНОГО
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
З ПРАВ ЛЮДИНИ

REPRESENTATIVE
OF THE UKRAINIAN
PARLIAMENT COMMISSIONER
FOR HUMAN RIGHTS

вул. Інститутська, 21/8
01008, м. Київ, Україна

Tel.: (+380 44) 253 2203
Fax.: (+380 44) 226 3427
E-mail: hotline@ombudsman.gov.ua
[http:// www.ombudsman.gov.ua](http://www.ombudsman.gov.ua)

21/8, Instytutska str.
Kyiv, 01008, Ukraine

№ 8.2.2/9-002656.17/3J-125

« 06 » 09 20 17 р.

Лисаку Віктору

foi+request-24894-e14aee04@dostup.pravda.com.ua

Шановний пане Лисак!

У відповідь на звернення від 1.09.2017 до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, яке Ви вважаєте запитом на інформацію, стосовно розроблення офісом Уповноваженого з прав людини нормативних актів щодо посилення захисту прав донорів повідомляємо.

Насамперед звертаємо увагу на те, що статтею 5 Закону України “Про звернення громадян” встановлено вимоги до оформлення звернень.

Так, частиною шостою статті 5 названого Закону визначено, що письмове звернення громадянина також може бути надіслане з використанням мережі Інтернет, засобів електронного зв'язку (електронне звернення).

При цьому частиною сьомою вказаної статті Закону передбачено, що у зверненні має бути зазначено прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання громадянина, викладено суть порушеного питання, зауваження, пропозиції, заяви чи скарги, прохання чи вимоги. Письмове звернення повинно бути підписано заявником (заявниками) із зазначенням дати. В електронному зверненні крім вимог, що висуваються до усіх письмових звернень, також має бути зазначено електронну поштову адресу, на яку заявнику може бути надіслано відповідь, або відомості про інші засоби зв'язку з ним. Застосування електронного цифрового підпису при надсиланні електронного звернення не вимагається.

Водночас зауважуємо, що відсутність вимоги щодо застосування електронного цифрового підпису не означає, що електронне звернення громадянина не має бути підписано ним.

Виходячи з положень статті 5 Закону, слід дійти висновку, що з метою дотримання вимог, які висуваються до електронного звернення як різновиду письмового, при його направленні заявник має долучати фото- або сканкопію свого звернення, засвідчену особистим підписом.

Отже, в майбутньому радимо Вам, шановний пане Вікторе, дотримуватися вищенаведених рекомендацій.

Стосовно Вашого "інформаційного запиту" маємо зауважити, що за частиною першою статті 1 Закону України "Про доступ до публічної інформації" публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Відповідно до частини першої статті 19 Закону запит на інформацію – це прохання особи до розпорядника інформації надати публічну інформацію, що знаходиться у його володінні.

У зв'язку з цим повідомляємо, що в процесі виконання Уповноваженим з прав людини та Секретаріатом Уповноваженого з прав людини своїх обов'язків запитувана Вами інформація не створювалась (нормативні акти щодо посилення захисту прав донорів не розроблялись і відповідні звернення до Міністерства охорони здоров'я України не направлялись, оскільки звернень громадян із цього приводу до Уповноваженого з прав людини не надходило). Таким чином, запитувана Вами інформація не є фіксованою, а отже не є публічною в розумінні Закону України "Про доступ до публічної інформації", тому вона не може бути надана на Ваш запит.

Водночас звертаємо увагу, що права, обов'язки донора, гарантії та пільги, які надаються йому, визначено Законом України "Про донорство крові та її компонентів" (далі – Закон).

По суті порушеного Вами питання щодо надання пільг донору у випадку давання ним крові у період щорічної відпустки, то частиною четвертою статті 9 названого Закону визначено, що у разі давання крові та (або) її компонентів у період щорічної відпустки ця відпустка продовжується на відповідну кількість днів з урахуванням надання працівнику додаткового дня відпочинку за кожний день давання крові.

Отже, якщо працівник здав кров у період щорічної відпустки, її тривалість продовжується на два дні. Тобто, у цьому випадку додатковий день відпочинку не може надаватися в інший час, він додається до відпустки.

Якщо ж працівник здає кров у робочий час, то відповідно до частин першої, другої, третьої статті 9 Закону в день давання крові та (або) її компонентів, а також в день медичного обстеження працівник, який є або виявив бажання стати донором, звільняється від роботи на підприємстві, в установі, організації незалежно від форм власності із збереженням за ним середнього заробітку.

Після кожного дня давання крові та (або) її компонентів, в тому числі у разі давання їх у вихідні, святкові та неробочі дні, донору надається додатковий день відпочинку із збереженням за ним середнього заробітку. За бажанням працівника цей день може бути приєднано до щорічної відпустки

або використано в інший час протягом року після дня давання крові чи її компонентів.

Якщо за погодженням з керівництвом підприємства, установи, організації, в день давання крові донор був залучений до роботи, йому за бажанням надається інший день відпочинку із збереженням за ним середнього заробітку. У цьому випадку працівнику надається роботодавцем два дні відпочинку із збереженням за ним середнього заробітку, ці дні він може також приєднати до щорічної відпустки.

У разі коли такого погодження з роботодавцем не було і працівник не писав заяву про звільнення його в день давання крові від роботи, йому надається один додатковий день відпочинку із збереженням за ним середнього заробітку.

Відповідно до статті 14 Закону особа, яка виявила бажання здати кров та (або) її компоненти, зобов'язана не пізніше ніж за три дні до дня медичного обстеження, що проводиться перед даванням крові та (або) її компонентів, повідомити письмовою заявою адміністрацію за місцем роботи чи навчання або командування військової частини, де вона проходить службу, про свій намір пройти таке обстеження і здати кров та (або) її компоненти. У такій заяві зазначена особа має визначити додатковий день відпочинку, передбачений частинами другою та третьою статті 9 або частинами третьою та четвертою статті 11 цього Закону.

Підставою для надання зазначених у статті 9 Закону пільг є відповідні довідки, видані донору за місцем медичного обстеження чи давання крові та (або) її компонентів. Форми цих довідок та порядок їх видачі затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

Відповідно до п. 2.8. Порядку медичного обстеження донорів крові та (або) її компонентів, затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я від 01.08.2005 № 385 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 16.08.2005 за № 896/11176, після здавання крові або її компонентів донору видається довідка щодо надання пільг (ф. 435/о).

Слід зазначити, що у разі ненадання роботодавцем пільг, визначених статтею 9 Закону, працівник, який став донором, має право звернутися за захистом права на отримання вищезазначених пільг до Державної служби України з питань праці або її територіальних органів.

Принагідно роз'яснюємо, що правові засади діяльності Уповноваженого з прав людини встановлені Законом України "Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини". Відповідно до частини другої статті 4 Закону діяльність Уповноваженого *доповнює існуючі засоби захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина, не відмінняє їх і не тягне перегляду компетенції державних органів, які забезпечують захист і поновлення порушених прав і свобод.*

Це означає, що при здійсненні парламентського контролю Уповноважений не наділений правом перебирати на себе функції інших державних органів.

Компетенція ж Уповноваженого у сфері законотворчості обмежується правом вносити в установленому порядку пропозиції щодо вдосконалення законодавства України у сфері захисту прав і свобод людини і громадянина.

Звертаємо також Вашу увагу на те, що право законодавчої ініціативи у Верховній Раді України за статтею 93 Конституції України належить до виключної компетенції Президента України, народних депутатів України та Кабінету Міністрів України.

З повагою
Представник Уповноваженого з питань
дотримання соціально-економічних
та гуманітарних прав

Д.О. Лях